24/06/2020

Отбелязваме Рождество на св. Йоан Кръстител

В дните на цар Ирод, който управлявал Юдея от 30 г. преди Рождество Христово до 3 г. след Рождество Христово, живял в град Хеврон един свещеник на име Захарий, с жена си Елисавета, която била братовчедка на света Ана, майката на св. Богородица.

Захарий и Елисавета били праведни пред Бога: живеели според всички заповеди и наредби Господни. Те били в напреднала възраст. Нямали деца. На тая възраст не можели да се надяват, че ще им се роди чедо. Но въпреки това се молели усилено на Бога да стори с тях чудо: да им даде син, както в древността дарил с рожба престарялата Сарра.

Свещениците при Йерусалимския храм били разделени на 24 смени. Всяка смяна служела по осем дни, от събота до събота. Захарий бил от осмата смяна. Когато дошъл неговия ред, той се отправил за Йерусалим. Различните длъжности в храма /каденето, принасянето на жертви, грижата за седмосвещеника, сменяването на хлябовете на предложението и др./ се разпределяли между свещеници от всяка смяна по жребие. Този път се паднало на Захарий да влезе в храма Господен, за да покади. Народът се молел отвън през време на каденето.

Когато Захарий принасял кадилната жертва, ангел Господен му се явил отдясно на кадилния жертвеник. Като го видял, свещеникът се уплашил. Но ангелът му казал:

– Не бой се, Захарие! Твоята молитва бе чута: жена ти Елисавета ще ти роди син, и ще го наречеш с името Йоан; и ще имаш радост и веселие, и мнозина ще се зарадват на раждането му; защото той ще бъде велик пред Господа; няма да пие вино и сикер, и ще се изпълни с Дух Свети още от утробата на майка си; и мнозина синове Израилеви ще обърне към техния господ Бог; и ще върви пред Него в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чедата, и непокорните към разума на праведните, та да приготви на Господа народ съвършен!

Ангелът възвестил на Захарий не само това, че ще му се роди син, но и това, че тоя негов син ще бъде велик светец и предтеча на Изкупителя на човечеството. Свещеникът, смутен и развълнуван, не могъл да разбере веднага тая вест. Затова казал на ангела:

– По какво ще узная това? Аз съм стар, па и жена ми е в напреднала възраст.

Ангелът му заявил:

– Аз съм Гавриил, който предстоя пред Бога, и съм пратен да говоря с тебе и да ти благовестя това; и ето, ти ще мълчиш и не ще можеш да говориш до деня, когато ще се сбъдне това, понеже не повярва на думите ми, които ще се сбъднат на времето си!

Онемяването било едновременно и знамение и наказание за свещеника. Народът чакал вън и се чудел, задето Захарий се бавел в храма. Когато свещеникът излязъл, не можел да продума и да благослови народа. За богомолците станало ясно, че той е имал видение.

След като изминали дните на службата, Захарий се върнал у дома си.

Скоро Елисавета заченала. Благочестивите съпрузи топло благодарили на

Бога, че проявил към тях тази велика милост.

Като прославяла Бога, Елисавета си казала:

– Тъй ми стори Господ в дните, в които ме погледна милостиво, за да снеме от мене укора между човеците.

На шестия месец след това събитие същият архистратиг Гавриил бил изпратен от Бога в галилейския град Назарет за възвести на пречистата Дева Мария, че ще бъде майка на Спасителя Господа Иисуса Христа.

Светата Дева запитала:

– Как ще бъде това, когато аз мъж не познавам?

Небесният пратеник й отговорил:

– Дух Свети ще слезе върху тебе, и силата на Всевишния ще те осени, затова и Светото, Което ще се роди от тебе, ще се нарече Син Божи. Ето и Елисавета, твоя сродница, наричана неплодна, зачена син в старините си, и е вече в шестия месец. У Бога няма да остане безсилна ни една дума!

Смирено и благоговейно светата Дева казала:

– Ето рабинята Господня; нека ми бъде по думата ти.

Тогава ангелът си отишъл от нея.

Пресвета Дева Мария се отправила веднага за град Хеврон, за да сподели радостта си със своята сродница Елисавета. Тя влязла в дома на свещеник Захарий и поздравила Елисавета. Когато Елисавета чула поздрава й, младенецът проиграл в утробата й. Тя се изпълнила с Дух Свети и извикала възторжено с висок глас:

Благословена си ти между жените, и благословен е пладът на твоята утроба. И откъде ми е това – да дойде при мене майката на моя Господ? Защото, щом гласът на твоя поздрав достигна ушите ми, проигра младенецът радостно в утробата ми. И блажена е, която е повярвала, понеже ще се сбъдне казаното от Господа.

Света Дева Мария разбрала от думите на Елисавета, че Бог й е открил истината; тя, смирената Девица, е избрана да стане майка на Спасителя на човечеството; и Той, Спасителя ще дойде скоро на земята! Тя не могла повече да скрива високото звание, което архистратиг Гавриил й възвестил.

Затова изрекла величествената песен:

– Душата ми величае Господа, и духът ми се зарадва в Бога, Спасителя мой, задето Той милостиво погледна унизеността на рабинята Си; защото, ето, отсега ще ме облажават всички родове; задето силният ми стори велико нещо, и свято е името Му; и Неговата милост е от род в род за ония, които се боят от Него!

Света Дева Мария останала при Елисавета около три месеца. И след това се върнала у дома си.

Когато настъпило времето, Елисавето родила обещания син. Съседите и роднините й се зарадвали с нея. На осмия ден трябвало да дадат име на младенеца. Всички смятали, че той трябва да носи името на баща си. Но Елисавета казала:

– Не, а да се нарече Йоан.

Отгде е знаела Елисавета, че детедо трябва де са казва Йоан? – Навярно и тя е получила указание за името на детето от Светия Дух, благодатта на Когото изпълнила цялото й същество, когато света Богородица я посетила.

Тогава съществувал обичай детето да вземе името на някой роднина. А никой в рода на Захарий не се наричал Йоан. Затова близките се колебаели да изпълнят така ясно изразената воля на Елисавета. Трябвало най-после да запитат бащата. Със знаци му дали да разбере, че искат да знаят какво име желае той да се даде на детето. Той написал на дъсчица: “Йоан му е името”.

В същия миг се развързали устата и езикът му. И той проговорил, като благославял и прославял Бога. Изпълнен с Духа Свети, той пророкувал:

– Благословен е Господ, Бог Израилев, задего посети и извърши избавление на своя народ... И ти, младенецо, ще се наречеш пророк на Всевишния, понеже ще вървиш пред лицето на Господа, за да приготвиш Неговите пътища, и да дадеш на народа му да познае спасението чрез прощаване на греховете им, поради великото милосърдие на нашия Бог, с което ни посети изток свише, за да просвети ония, които са в тъмнина и сянка смъртна, и да насочи нозете ни в пътя на мира.

Веста за всичко, което се случило при обрязването на Йоан, се разнесла по цялата планинска страна. Всички, които чули това, говорели помежду си:

– Какво ли ще бъде този младенец?

А младенецът растял и крепнел духом…

В определеното време се родил Иисус Христос. Това събитие хвърлило в голяма тревога жестокия и подозрителен юдейски цар Ирод. Понеже знаел, че Иисус е потомък на цар Давид, той се страхувал, да не би тоя Младенец, като порасне, да му отнеме престола. Затова издал заповед да бъдат избити всички деца от две години надолу във Витлеем и околностите му, та по тоя начин да бъде погубен и Младенецът Иисус.

Детето на Елисавета Йоан било също застрашено с убийство. Затова разтревожената майка се криела, с него в някаква пустинна планинска пещера. Скоро престарелите родители починали. Закрилян от Бога, Йоан, техният син, израсъл в пустинята и останал там до деня, когато се явил на Израиля.

dobrotoliubie.com